



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

HP import, s.r.o. v likvidaci, IČ: 29227666,
se sídlem Sokolovská 668/136d, Karlín, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému

Generální ředitelství cel,
se sídlem Budějovická 7, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného

ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982/2016-900000-304.1,
ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-2/2016-900000-304.1,
ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-3/2016-900000-304.1,
ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-4/2016-900000-304.1,
ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-5/2016-900000-304.1,
ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-6/2016-900000-304.1,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982/2016-900000-304.1, k odvolání žalobce změnil dodatečný platební výměr vydaný Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 21. 8. 2015, č. j. 120859-9/2015-510000-11, jímž bylo žalobci dodatečně vyměřeno clo ve výši 46 022 Kč, anti dumpingové clo ve výši 1 057 252 Kč a penále ve výši 220 655 Kč, tak, že žalobci ze zboží propuštěného do režimu volného oběhu vyměřil clo 46 022 Kč, jako rozdíl mezi částkou cla původně vyměřenou ve výši 0 Kč a částkou cla dlužnou ze zákona ve výši 46 022 Kč, antidumpingové clo ve výši 1 057 252 Kč a penále ve výši 220 655 Kč.
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-2/2016-900000-304.1, k odvolání žalobce změnil dodatečný platební výměr vydaný Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 21. 8. 2015, č. j. 120859-10/2015-510000-11, jímž bylo žalobci dodatečně vyměřeno clo ve výši 52 054 Kč, antidumpingové clo ve výši 1 042 473 Kč a penále ve výši 218 906 Kč, tak, že žalobci ze zboží propuštěného do režimu volného oběhu vyměřil clo 52 054 Kč, jako rozdíl mezi částkou cla původně vyměřenou ve výši 0 Kč a částkou cla dlužnou ze zákona ve výši 52 054 Kč, antidumpingové clo ve výši 1 042 473 Kč a penále ve výši 218 906 Kč.
3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-3/2016-900000-304.1, k odvolání žalobce změnil dodatečný platební výměr vydaný Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 21. 8. 2015, č. j. 120859-11/2015-510000-11, jímž bylo žalobci dodatečně vyměřeno clo ve výši 77 225 Kč, antidumpingové clo ve výši 1 546 580 Kč a penále ve výši 324 761 Kč, tak, že žalobci ze zboží propuštěného do režimu volného oběhu vyměřil clo 77 225 Kč, jako rozdíl mezi částkou cla původně vyměřenou ve výši 0 Kč a částkou cla dlužnou ze zákona ve výši 77 225 Kč, antidumpingové clo ve výši 1 546 580 Kč a penále ve výši 324 761 Kč.
4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-4/2016-900000-304.1, k odvolání žalobce změnil dodatečný platební výměr vydaný Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 21. 8. 2015, č. j. 120859-12/2015-510000-11, jímž bylo žalobci dodatečně vyměřeno clo ve výši 23 121 Kč, antidumpingové clo ve výši 463 035 Kč a penále ve výši 97 232 Kč, tak, že žalobci ze zboží propuštěného do režimu volného oběhu vyměřil clo 23 121 Kč, jako rozdíl mezi částkou cla původně vyměřenou ve výši 0 Kč a částkou cla dlužnou ze zákona ve výši 23 121 Kč, antidumpingové clo ve výši 463 035 Kč a penále ve výši 97 232 Kč.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-5/2016-900000-304.1, k odvolání žalobce změnil dodatečný platební výměr vydaný Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 21. 8. 2015, č. j. 120859-13/2015-510000-11, jímž bylo žalobci dodatečně vyměřeno clo ve výši 29 064 Kč, antidumpingové clo ve výši 582 052 Kč a penále ve výši 122 224 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

tak, že žalobci ze zboží propuštěného do režimu volného oběhu vyměřil clo 29 064 Kč, jako rozdíl mezi částkou cla původně vyměřenou ve výši 0 Kč a částkou cla dlužnou ze zákona ve výši 29 064 Kč, antidumpingové clo ve výši 582 052 Kč a penále ve výši 122 224 Kč.

6. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2016, č. j. 15982-6/2016-900000-304.1, k odvolání žalobce změnil dodatečný platební výměr vydaný Celním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 21. 8. 2015, č. j. 120859-14/2015-510000-11, jímž bylo žalobci dodatečně vyměřeno clo ve výši 29 540 Kč, antidumpingové clo ve výši 591 582 Kč a penále ve výši 124 225 Kč, tak, že žalobci ze zboží propuštěného do režimu volného oběhu vyměřil clo 29 540 Kč, jako rozdíl mezi částkou cla původně vyměřenou ve výši 0 Kč a částkou cla dlužnou ze zákona ve výši 29 540 Kč, antidumpingové clo ve výši 591 582 Kč a penále ve výši 124 225 Kč.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

7. V první žalobní námitce žalobce vytýká napadenému rozhodnutí nezákonnost spočívající v porušení zásady „*ne bis in idem*“. Celním úřadem pro hlavní město Prahu byly vydány dodatečné platební výměry, ačkoli ve věci bylo již dříve pravomocně rozhodnuto Celním úřadem pro Jihomoravský kraj.
8. Jak žalobce uvedl, Celní úřad pro Jihomoravský kraj prováděl v období od 17. 6. 2013 do 20. 2. 2015 kontrolu po propuštění zboží pod sp. zn. NK0045/13/530501. Podle zprávy o kontrole po propuštění zboží ze dne 27. 1. 2015, č. j. 1197-2/2015-530000-51, která se týkala celkem 261 kusů kontrolovaných JSD (pozn. soudu jednotný správní doklad), nebyla zjištěna nesprávnost či neúplnost údajů. Rozhodnutím ze dne 23. 2. 2015, č. j. 1197-6/2015-530000-51, bylo doměřovací řízení zastaveno. Žalobce trvá na tom, že obě řízení byla řízením pro doměření cla ze stejných celních prohlášení, jejich předmětem byly stejné položky celních prohlášení, není možné, aby pro jedno celní prohlášení byla vedena dvě doměřovací řízení s různým výsledkem.
9. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítl, že žalovaný měl aplikovat čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92 a (dále jen „celní kodex“, nebo „nařízení“) zjištěný celní dluh prominout, neboť žalovaný splnil všechny podmínky pro aplikaci tohoto ustanovení.
10. Žalovaný nesouhlasil s podanou žalobou. Pokud jde o první žalobní námitku, uvedl, že obě řízení byla zahájena a vedena z různých důvodů a řízení vedené Celním úřadem pro Jihomoravský kraj pod sp. zn. NK0045/13/530501 nebylo zakončeno žádným pozitivním rozhodnutím.
11. Ve vztahu k aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu žalovaný s odkazem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie a Nejvyššího správního soudu konstatoval, že žalobce podmínky pro prominutí dluhu nesplňuje.
12. V doplňujícím vyjádření žalovaný poukázal na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 18. 10. 2018 ve věci C-207/17 a navazující rozsudky Nejvyššího správního soudu týkající se vyměření antidumpingového cla.

III.

Posouzení žaloby

13. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Jak se podává ze správních spisů, Celní úřad Hodonín propustil do celního režimu volného oběhu zboží bez vyměření celního dluhu, neboť u předmětného zboží dováženého žalobcem (konkrétně se v projednávaných případech jednalo o podložky a šrouby ze železa nebo oceli) byla uplatněna preferenční celní sazba ve výši 0 % na základě předložených originálů tiskopisu osvědčení o preferenčním původu FORM A vydaných v Indii, kde jako vývozce byla uvedena společnost EASTMAN IMPEX GURU GOBIND SING CO. Podle zprávy z mise Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), byla ve skutečnosti realizována zásilka spojovacího materiálu z Číny do Indie, která byla následně vyvezena do členských zemí Evropské unie.
15. Mezi účastníky nebylo sporu, že Celní úřad pro Jihomoravský kraj zahájil dne 17. 6. 2013 u žalobce kontrolu po propuštění zboží, jejímž účelem byla kontrola a ověření správnosti a úplnosti údajů o celní hodnotě, sazebním zařazení zboží a původu zboží z celkem 271 celních prohlášení (včetně JSD které jsou předmětem v nyní projednávané věci) na propuštění zboží do celního režimu volný oběh z období let 2012 až 2013; zároveň bylo o těchto celních prohlášení zahájeno daňové řízení. Rozhodnutím ze dne 23. 2. 2015, č. j. 1197/6/2015-530000-51, bylo daňové řízení zastaveno.
16. Mezi účastníky rovněž nebylo sporu, že celní úřad kontroloval údaje o sazebním zařazení zboží, o původu zboží, a sazbě cla, uvedené žalobcem v kontrolovaných celních prohlášeních, kontrolní skupina vycházela z obchodních faktur, ložných listů, přepravních dokladů, případných dokladů o původu zboží a jiných dokladů předložených žalobcem při celním řízení. Kontrolní skupina při této kontrole nezjistila nesprávnost či neúplnost údajů, které žalobce uvedl do příslušných kolonek kontrolovaných celních prohlášení.
17. Podle § 101 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) *přiznat stejné právo nebo uložit stejnou povinnost lze ze stejného důvodu témuž příjemci rozhodnutí pouze jednou.*
18. § 101 odst. 4 daňového řádu je zakotvena obecně platná zásada *ne bis in idem*, která brání tomu, aby v jedné a téže věci mohlo být rozhodováno vícekrát. Vzhledem k tomu, že dotčené ustanovení užívá spojení *přiznat stejné právo (...) lze ze stejného důvodu témuž příjemci pouze jednou*, je zřejmé, že negativní rozhodnutí o žádosti nezakládá překážku věci rozsouzené. Proto byla-li žádost účastníka řízení zamítnuta, nejedná se o rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo, a takové rozhodnutí nemůže bránit tomu, aby správní orgán při posuzování nového návrhu dospěl s ohledem na nově zjištěný skutkový stav k odlišným skutkovým závěrům. Tento výklad podporuje i komentářová literatura, z které cituje žalovaný: „Zásada *ne bis in idem* se neuplatní též v případě tzv. negativních rozhodnutí, tedy tam, kde nebylo vyhověno návrhu či žádosti osoby zúčastněné na správě daní, správce daně vydal zamítavé rozhodnutí, nepřiznal tímto rozhodnutím žádná práva a nezaložil žádné povinnosti ani jejich existenci pozitivně nedeklaroval. V takových případech není vyloučeno konat v případě nového podání nové řízení a vydat nové rozhodnutí, zejména za situace, kdy

vydání „pozitivního“ rozhodnutí bylo vázáno na více podmínek, přičemž žadatel původně splnil jen některé z nich a v novém podání splnil i podmínky zbývající.“ (srovnej Baxa, J. a kol. Daňový řád, Komentář. Wolters Kluwer: Praha, 2011).

19. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2008, č. j. 1 Afs 27/2008-97: *„Eventuální pochybení celního úřadu, které vedlo k tomu, že částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována, nemůže zásadně znemožnit provedení následné kontroly podle čl. 13 a čl. 78 nařízení č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, a § 127 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon (ve znění účinném od 1. 5. 2004 po novele č. 187/2004 Sb.). Rozhodnutí o dodatečném vyměření cla, vzešlá z takovéto následné kontroly, mohou být ale podle okolností podrobena eventuální korekci spočívající v aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství.“*
20. Argumentace žalovaného je správná. Následkem zastavení řízení není přiznání práva nebo uložení povinnosti, a skutečnost, že Celní úřad pro Jihomoravský kraj celní řízení zastavil, nebrání provedení následné kontroly.
21. Městský soud v Praze rovněž neshledal, že by byla dána překážka litispendence – tedy zahájení dalšího řízení v téže věci, neboť Celní úřad pro hlavní město Prahu zahájil řízení ve věci dodatečného vyměření cla ve věci, v níž bylo vydáno napadené rozhodnutí:
č. j. 1598/2016-900000-304.1 dne 10. 8. 2015,
č. j. 1598-2/2016-900000-304.1 dne 10. 8. 2015,
č. j. 1598-3/2016-900000-304.1 dne 10. 8. 2015,
č. j. 1598-4/2016-900000-304.1 dne 10. 8. 2015,
č. j. 1598-5/2016-900000-304.1 dne 10. 8. 2015,
č. j. 1598-6/2016-900000-304.1 dne 10. 8. 2015,
tedy ve všech případech bylo řízení vedené Celním úřadem pro Jihomoravský kraj již pravomocně ukončeno.
22. Z uvedených důvodů městský soud neshledal prvou žalobní námitku za důvodnou.
23. Podle čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení s výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se dodatečné zaúčtování neprovede, pokud částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo přiměřeným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení;
24. Z citovaného ustanovení celního kodexu vyplývá, že se dodatečné zaúčtování neprovede, za současného splnění stanovených podmínek: 1) dlužné clo nebylo zaúčtováno následkem chyby celních orgánů, 2) osoba povinná zaplatit clo nemohla tuto chybu přiměřeným způsobem zjistit a 3) osoba povinná zaplatit clo jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení týkající se celního prohlášení.
25. Žalobce trvá na tom, že se stal obětí podvodného jednání ze strany svého dodavatele, přičemž jako soukromý subjekt nedisponoval nástroji, jakými disponuje OLAF a nemohl proto skutečný původ zboží odhalit. Chybu celního orgánu pak spatřuje v tom, že celní úřad zahájil nové doměřovací řízení a v původním doměřovacím řízení nesprávně vyhodnotil podklady, které mohl mít k dispozici v otázce pravdivosti údajů uvedených v tiskopise FORM A.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

26. V napadených rozhodnutích žalovaný přiléhavě odkazuje na již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2008, č. j. 1Afs 27/2008 - 97, a na rozsudky Soudního dvora Evropské unie (rozsudek ze dne 18. 10. 2007 ve věci Agrover Srl, č. C-173/06, ze dne 1. 4. 1993 ve věci Hewlett Pacard France č. C-250/91 a ze dne 14. 11. 2002 ve věci Ilumitrónica č. C-251/00 a další).
27. Judikatura Soudního dvora je založena na tom, že právo na to, aby dovozní clo nebylo vybráno poté, co bylo zboží propuštěno, zakládají pouze chyby přičitatelné aktivnímu jednání příslušných orgánů. K povaze chyby přičitatelné celním orgánům se podrobně vyjadřuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 7. 2008, č. j. 1Afs 27/2008 - 97 (viz zejm. bod 58 rozsudku).
28. V projednávané věci k právně významnému pochybení celních orgánů nedošlo. Jak městský soud již shora konstatoval, následné zahájení celní kontroly, po té, co bylo řízení zastaveno, není vadou, která by zakládala nesprávný úřední postup správního orgánu a je možné v souladu s § 127 celního zákona. Jelikož nejde o aktivní jednání celního orgánu, nepřichází v úvahu ani následná korekce podle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Jak vyplývá z judikatury uváděné Nejvyšším správním soudem, o chybu jde, pokud např. společnost ve svém celním prohlášení zařadila dovážené položky do nesprávného tarifu, přičemž toto pochybení bylo zjištěno celními orgány teprve v rámci následné kontroly a společnosti bylo dodatečně vyměřeno clo nebo případ, kdy byl obchodník předtím uveden v omyl celními orgány, a proto v celním prohlášení poskytl nesprávné informace. V projednávané věci by šlo o případ, kdy by žalobce uplatnil preferenční sazbu ve výši 0 % na základě výslovného doporučení celního orgánu, nebo případ, kdy by sám zvolil jinou celní sazbu a preferenční sazbu 0 % by stanovil přímo celní úřad.
29. Taková situace nenastala, sazbu 0 % uplatnil žalobce na základě formuláře FORM A, a při následné celní kontrole došlo k doměření cla, antidumpingového cla a penále, podmínka aktivního a zároveň chybného jednání celního orgánu není splněna a nepřichází proto v úvahu aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Žalovaný nepochybil, pokud se za této situace již nezabýval splněním zbylých dvou podmínek.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Městský soud v Praze neshledal důvodnou žádnou z uplatněných žalobních námitek a žalobu proto jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.
31. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Jelikož ve věci plně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, nepřiznal městský soud v Praze náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. května 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu